

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Political

سیاسی

اکبر تک دهقان
۱۲ آبان [عقرب] ۱۳۸۸ - ۳ نوامبر ۲۰۰۹

۱۳ آبان [عقرب] ۱۳۸۸: چه کسی باید عقب بنشیند؟

روز چهارشنبه ۱۳ آبان - ۴ نوامبر، به روز قدرت نمایی مردم و رژیم اسلامی، بدل خواهد گشت. حکومت اسلامی، به حکم شرایط عینی و ذهنی زیر، باید در مقابل به خیابان ریختن میلیونی مردم دست به عقب نشینی زده، به حق مردم به اعتراض به بیش از ۳۰ سال جنایت و ویرانگری آن، گردن بگذارد:

۱- حکومت اسلامی چنان به سقوط و بی اعتباری کشیده شده است، که بخش بزرگی از همدستان اصلی و افراطی سابق خود در جنگ و سرکوب را از دست داده، حتی آنها را به مقابله با سیاستهای کنونی خود کشانده است. این جناح، نه توانایی پذیرش خواست فوری مردم، یعنی سرنگونی این ماشین آدمکشی را دارد، و نه قادر است در مقابل رادیکالیزم هر روز رشد یابنده یک جنبش انقلابی، سکوت کند. آخرین بیانیه ها و اعلام مواضع جناح اصلاح طلبان رژیم نشان داده است؛ این گروه دیگر دارای قدرت حفظ رژیم اسلامی به شیوه خود هم نیست؛ آنها امروز فقط مواظب هستند، که رسوایی بالا نیاورند. اصلاح طلبان اسلامی، هدف تثبیت رژیم اسلامی برای ۲۰ سال دیگر را، به بایگانی سپردند.

۲- سیاست تشدید سرکوب باندهای جنایتکار حاکم در ماهها و هفته های اخیر، به نعره های هیولایی میماند که در گوشه ای، شکسته و زارو ناتوان افتاده، و این تنها غریزه طبیعی اوست، که او را به نعره کشیدن وامیدارد؛ در حالیکه بر هر عابر پیاده ای مسلم است:

به دارآویختن یک زن بی پناه، که سرگذشت تلخ او، بهترین گواه بختکی است که ۳۰ سال بر سینه مردم ایران سنگینی کرده است، چیزی نیست که شهادت و اعتماد به نفس محسوب شده، مردم را مرعوب کند. گردانندگان این رژیم جانی هنوز درک نکرده اند، برای بخش بزرگی از مردمی که به خیابان می آیند، مرگ در مبارزه با دستگاه بربرمنشی حاکم، به مراتب قابل تحمل تر از ادامه تحمل طوق بردگی اسلامی شده است.

۳- امروز دیگر عربده کشی های اتمی رژیم را در جهان، کسی جدی نمیگیرد. رژیمی که خود در داخل، از سایه خود هم میترسد، قدرتی نیست که بتواند حریفان نیرومند خود را بترساند. طرح جدید آژانس بین المللی انرژی اتمی و عدم توانایی حکومت اسلامی به پذیرش آن، نه به زیان مردم ایران و یا آژانس فوق، بلکه سرتاپا به زیان رژیم اسلامی تمام شده است.

۴- وضعیت اقتصادی کشور، فقط با عبارت فلاکت بی سابقه، قابل توضیح است. رژیمی که ادعا میکرد، پول نفت را بر سر سفره های مردم خواهد آورد، امروز نان را هم از سفره های مردم، سرقت میکند. اعتراضات کارگری به تحمیل این همه فقر، شدت یافته، بعضاً استعداد تبدیل شدن به مبارزات خیابانی را هم کسب کرده اند. مردم گرسنه را نمیتوان به خانه ها فرستاد.

حکومت اسلامی، طی ماههای اخیر قوی تر نشده، بلکه از هر لحاظ ضعیف تر شده است. مردم از این واقعیت مطلع بوده، به سادگی در برابر تهاجم نیروهای سرکوب اسلامی، میدان را خالی نخواهند کرد.